

N^o ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any VII

nº 69

Apt. 79

07150

ANDRATX

DESEMBRE

1992

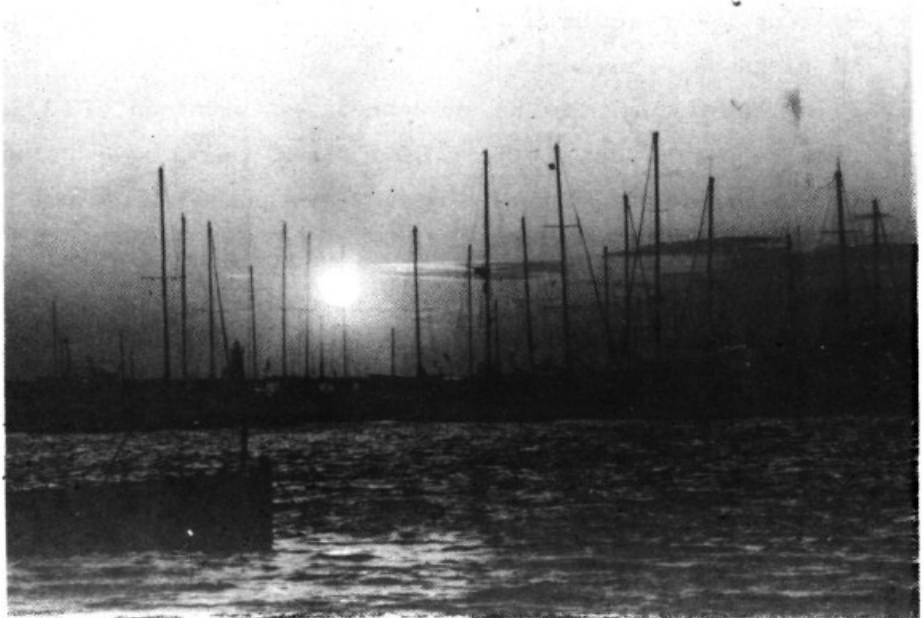
¡ B O N

N A D A L !

I

¡ F E L I Ç

A N Y N O U !

En la "reforma" de l'Ensenyança o Ensanyament, que s'està pastant, sembla que el nostre poble d'Andratx no es vegi massa afavorit. Si des de sempre els nostres allots i allotes, per estudiar BUP o Formació Professional, als 14 anys, han hagut de partir a fora, ho hauran de fer als 12, amb la reforma, si no s'erigeix aquí un Institut d'Ensenyança Secundària.

La cosa cova d'ha estona. Fa uns anys, quan es començà a parlar de la Reforma, per la qual s'havien de crear nous Centres a les Balears, es va constatar que el poble d'Andratx no entrava en els plans del MEC, en benefici, sembla del veïnat Calvià. Es donaren passes, es creà una Coordinadora, formada per membres de les Associacions de Pares d'Alumnes, per membres de les Associacions de Veïns, per membres del Professorat, per components de l'Ajuntament, per membres de totes les associacions polítiques. Es féu arribar la "veu" a la Delegació del MEC a Balears i s'obtení del Delegat, D. Andreu Crespí que a Andratx es creeria un CENTRE DE SEGONA ENSENYANÇA. Una promesa. Inclús pareix que quan s'inaugurà el nou Institut a Santa Ponsa el Sr. Crespí digué que "el pròxim seria a Andratx". Però, quan?

La "promesa" anava condicionada a que l'Ajuntament oferís un "solar" adient per l'erecció del Nou Institut.

El mes de setembre passat l'Ajuntament ja tenia el "solar" i l'oferí al Ministeri d'Educació i Ciència per a la creació de l'Institut.

Però en els Pressuposts del 93 la creació d'aquest Institut no hi figura, i això ha mogut tots els interessats a preguntar-se "per què". Què hi ha de la promesa?

El dilluns, 14 de desembre, es reuniren a l'Escola "Des Vinyet" els components de la Coordinadora per tractar de l'assumpte. Sembla que la "promesa" del Senyor Delegat no era pel 93, sinó pel 94.

S'acordà preparar un escrit i fer-lo arribar al Delegat del MEC, exigint que aquesta "promesa" es faci efectiva l'any 1.994, i Andratx tengui UN INSTITUT i no es vegi més discriminat.

N'ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA
DE FOENET

Apart. de correus 79
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Joan Perelló
i Sansó

Redactor en Cap: Gaspar
Fujol i Flexas

REDACCIÓ

Antoni Ensenyat i Ferrà
Biel Ensenyat i Fujol
Margalida Ferrà i Ensenyat
Gabriel Jofre i Mir
Miquel Tur i Ensenyat

Gerent

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel's

Imprimeix

APOSTOL Y CIVILIZADOR
PETRA

D.L. P.M.

295/1986

**PRENSA
COMARCA**

EDITORIAL

Ens trobam al mes de desembre, el fred ja ha vingut, estam a les portes de celebrar unes dades molt significatives, encara que no ens toqui la Loteria. Cal, per tant, desitjar el BON NADAL i el FELIÇ ANY NOU a tots, subscriptors i lectors, i a qualsevol persona que aquests puguin arribar, però...

¿És això un bon costum a conservar, és un tòpic més rutinari que carregat de sentit, és, en definitiva, una "comèdia" que fem i deixam fer?

A Sarajevo i environs no para la guerra, a les "altes esferes" no paren els escàndols, al nostre costat mateix hi ha persones que es troben totes soles, hi ha drogats sense solució, hi ha malalts, hi ha nins maltractats, hi ha crisi per tot arreu...

¿No és una "comèdia" donar les Bones Festes?

Però, si encara hi ha sensibilitat per a preocupar-nos dels qui ho passen malament, si hi ha encara sensibilitat per a donar, sia roba, aliments, diners, perquè els necessitats trobin ajuda, si encara hi ha persones que es desvetlen per a fer arribar aquesta ajuda...

No és comèdia desitjar un BON NADAL.

Ens consta que a Andratx això hi es.

**MOLTS D'ANYS I BONES FESTES
I QUE L'ANY QUI VE SIGUI MILLOR!**

USOS I COSTUMS

Les Festes de Nadal estan prou arrelades dins el devenir vivencial del poble perquè, qui més qui manco se n'adoni, i faci quelcom d'especial per a Nadal.

Costums n'hi ha molts i variats. Uns vénen d'antic, altres són més recents. Uns són més nostres, altres són com de "lloguer" o d'imitació.

EL PESSEBRE

Construir un Pessebre, un Naixement, un "Betlem" a les Esglésies i a les cases, és costum molt hermós i ve d'antic.

Fins els primers anys del segle II, els cristians anaven en peregrinació a Betlem, a la Cova considerada del Naixement de Jesús .

La representació més antiga del Pessebre és una pintura de cap a l'any 380, trobada a Roma, a les Catacumbes de Sant Sebastià, que fou descoberta l'any 1.877.

Al segle VII, a la Basílica Romana de Santa Maria la Major, hi havia una Capella que reproduïa la Cova de Betlem.

A l'Orient es troben "icones" nadalenes antiquíssimes.

La finalitat d'aquestes representacions del Nadal no era documental sino devocional. Sovint les representacions: llocs, vestits, personatges no responen a la realitat històrica. Els artistes solucionaven amb la fantasia la manca d'informacions exactes.

Sant Francesc d'Assís, l'any 1223, a

Betlem, església actual

Greccio, per a animar la Celebració de la Missa de Nadal, va presentar un "nadió" autèntic en un bressol de palles, amb pastors i el bou i la mula.

Les representacions del Naixement per a Nadal es generalitzaren els segles següents a l'interior de les Esglésies.

Després, començaren a realitzar-se, cap al segle XV, els Pessebres domèstics a les cases dels nobles que tenien diners per pagar-se escultors amb traça per a fer les "figures". Llavors, a poc a poc, el costum s'estengué a quasi totes les cases dels països mediterranis.

Als nostres pobles, abans, no hi havia casa que no fes el seu "Betlem".

És un costum ben nostre i molt hermós.

L'ARBRE DE NADAL

Entre els misteris o "representacions sagrades" que es feien durant l'Advent, abans de Nadal, una de les més populars era "LA CREACIÓ", i d'ella el PARADÍS TERRENAL simbolitzat per un arbre carregat de fruits.

Ja a l'any 1.000 consta que era costum a les Esglésies del Nord d'Europa posar en escena, per a Nadal, "La Creació", i, en el centre de l'escena, l'Arbre.

Vista l'estació de l'any, era lògic que triassin un arbre sempre verd i, essent la regió que era, que aquest fos un avet.

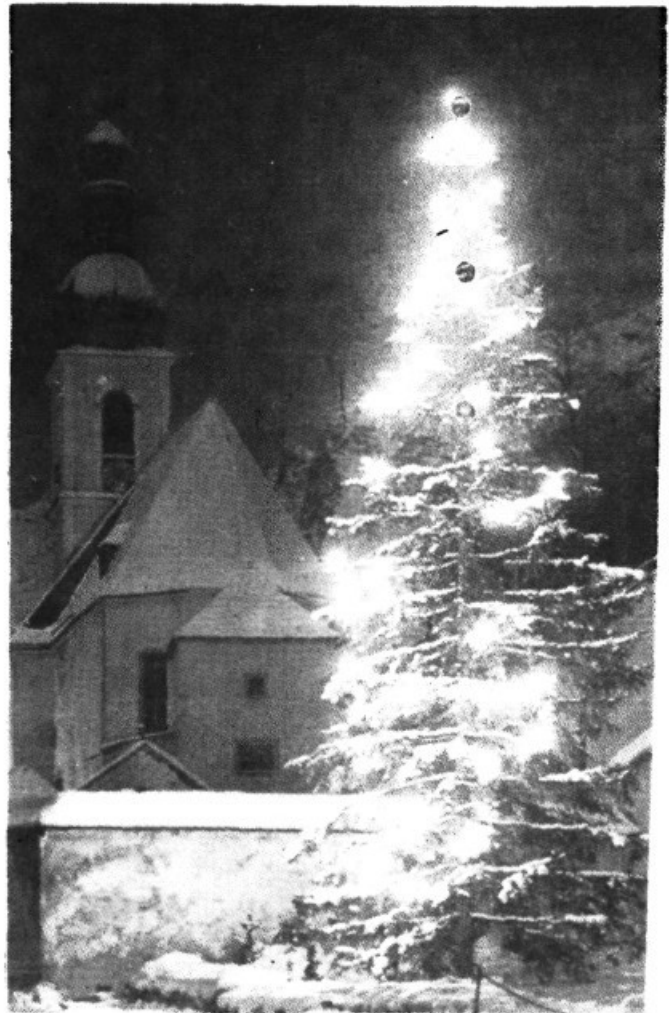
El primer document històric en relació a l'ús casolà d'aquest Arbre data

de l'any 1.512, a Alsàcia (Alemanya). El costum de guarnir-lo de llums ve del segle XVII. I després, regals en lloc dels fruits.

La conexió entre Nadal i el relat d'Adam ve del text de Sant Pau: "per un home entrà en el Món el pecat i la mort... per un altre (El Messies), ha entrat la gràcia i la vida..."

El naixement de Jesús ens porta, com a do de Déu al Món, aquella plenitud de vida que Adam creia poder conquerir amb l'ambició i la revolta. Molts savis i mestres diuen que l'autèntic arbre de la Vida és la Creu de Jesús.

Hermós és també el simbolisme d'aquest costum dels països del Nord d'Europa.

GALL FARCIT**Ingredients:**

1/4 de carn de porc capolada
 1/4 de patates
 2 pomes grosses
 1 taronja sucada
 3 tallades de sulla prima
 3 tallades de pernil
 1/2 kg. de pastanagó
 espícies, sal, clau, prebe
 herbes d'olor: herbassana,
 sàlvia senyorida, torongí
 100 grs. d'ametles pelades
 all i julivert
 1 copa de conyac

Cercau un bon gall camperol, si li sabeu treure els ossos ben bé, o si més no, demanau-ho al carnisser; de qualsevol manera, deixau-hi la popa dels alons i cuixes. És més saborós.

Mesclau la carn capolada amb les espícies, sofregiu-la amb un poc d'oli i reservau-la. Pelau, bulliu les patates amb aigua i sal, escolau-les i capolau-les i també deixau-les de costat. Pelau les pomes i feis-ne vuit troços de cadascuna. Pelau els alls i picau-ho amb el julivert i els bessons pelats. Mesclau tots els ingredients amb les herbes d'olor i lligau-ho amb el suc de taronja i el conyac, tastau la pasta i rectificau-la de sal si cal. Folrau internament la pell del gall amb les tallades de pernil i de xulla, farciu-ho amb la pasta i cosiu-ho amb esment. Posau-ho dins una palangana amb un raig d'oli al fons; tapau-ho amb paper d'alumini i feis-ho coure una hora tapat i destapant-ho una estona més i donau-li grill a l'acabatall de la cocció, que dependrà de lo gros que sia el gall.

Guarniu-ho amb els pastanagons tallats en làmines i frits.

I vet aquí un plat fester,

tal com diu la glosa:

**Es dia de Nadal, salsa
gallina o gall farcit,
tant si és pobre com si és ric,
per aquell dia no falta.**

que a més a més n'és ben tradicional, tret d'un receptari d'un cuiner del segle passat; no resulta gaire car i poreu tenir-lo aparellat d'avant-mà, cosa a tenir en compte aquests dies de tantes festes seguides que ens fan anar desbaratats a les cuineres i cuiners, que també

han de gaudir del Nadal. Acompanyau-lo d'un bon vinet de la terra, ara que n'hi ha altra volta a la comarca i no faceu llarg de torrons i altres llepolies, que no hi serem a temps a prendre bicarbonat.

VOS DESITJAM

BON NADAL I MOLTS D'ANYS

LO COC DE S'ARRACÓ

NOTÍCIES DE S'ARRACÓ

Com ja és costum des de l'any 1.987, es celebrà, el passat 21 de novembre, el **MERCADET** a benefici de l'Escola **ELS MOLINS** de S'Arracó, organitzat per l'APA d'aquesta mateixa Escola.

El dia fou excellent i, encara que semblàs que l'afluència de gent no era tan nombrosa com l'any anterior que fou excepcional, els resultats foren molt bons.

La quantitat arreplegada fou de prop de 270.000 Ptas.

Tan els nins i nines com les mares i pares havien treballat de valent, fent moltes manualitats, tals com adornos i postals de Nadal, objectes de ceràmica, pleguetes decoratives, clauers de fusta, botelles amb arenes de colors, pulseres, pastissos...

Les mares enguany, per la seva banda, feren menjar, a part dels plats dolços tan

bons que ja mos tenen avesats, i no en feren ni per començar, la qual cosa demostra que era boníssim.

També es celebraren rifes i queden uns premis sense sortir: els números 085 del color blanc i 954 del color groc. Si els teniu posau-vos en contacte amb l'Escola de S'Arracó.

Els beneficis es destinaran, la meitat a subvencionar els dies de Colònies, que hi assisteixen anualment els infants de l'Escola, i amb la resta es pensa comprar material per a l'ensenyament de Música.

L'Associació vol expressar el seu agraïment a totes les persones que col·laboraren amb objectes, i també comprant.

GRÀCIES!

I FINS L'ANY QUI VE!

 LA POLICIA LOCAL

 CELEBRÀ LA SEVA PATRONA

La Policia Local d'Andratx va triar per PATRONA a Santa Bàrbara, 4 de desembre, i cada any en torn a n'aquesta data celebren la seva **FESTA**.

Enguany, la celebraren el diumenge, **6 de desembre**, i tingueren els següents actes:

A les 11: **Missa solemne a l'Església Parroquial**, amb assistència de les Autoritats de la Vila.

a les 12'30: **Refresc a Can Toneta** per a tots els convidats, durant el qual s'entregaren **medalles i trofeus**:

- **MEDALLA** de servici al guàrdia, Juan Moner Bosch, en la seva jubilació

- **Trofeus** als guanyadors de les competicions esportives que en motiu de la Festa havien tingut lloc:

- **Tir al Plat**: 1º, Juan Enseñat; 2º, Calixto Moner; 3º, Tolo Bermúdez

Tir en Pistola: 1º; Juan Enseñat; 2º, José Porcell; 3º, Juan Antonio Pomar.

"**Futbito**": Policia Local 6 - Guàrdia Civil 2

Basquet: Cadetes C.B.Andraitx 73 - Combinat Policia Local-Guàrdia Civil 52

PEREGRINACIÓ A TERRA SANTA

Del 24 de febrer al 3 de març 1993

organitza la Parròquia

encara hi sou a temps: Animau-vos

¡ **ÉS UNA BONA OCASIÓ !**

Novembre 1992

DEFUNCIONS

Aina Mir Alemany 85 anys
Mariano Morales Pastor 79 anys

CASAMENTS

Pedro Cuenca Salvà	amb	Antonia María Martínez Giménez
José Bosque Sermese	amb	Susana Ramos Gavvig
Peter Busher	amb	María Concepción Franco Rodríguez

BAPTISMES

Enrique Moreno Gómez
Simón Moya Lupiáñez
Maria Moner Moragues

Mateo Cañellas Lips
Pere Joan Pol Suau
Miguel Astorga Salvador
Pere Jofre Pérez
Catherine Joyce Bosque Ramos

PAPERERIA ENSENYAT

VOS DESITJA ¡ B O N E S F E S T E S !

Editorial conjunta de l'Associació
de la Premsa Forana de Mallorca.

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA
DE MALLORCA

NO VOLEM LA MACROPRESO A MALLORCA

El pla directori de construcció de centres penitenciaris del Ministerio de Justicia de l'Estat preveu la construcció d'una macropresó a Mallorca. La ubicació d'aquesta presó encara és una incògnita, malgrat que ja s'hagin apuntat algunes possibilitats a la zona del raiguer i a Palma.

La macropresó és una ciutat presó, ja que és el conjunt de 14 minipresons de 68 presos -enrevoltades de parets de 4 metres d'altitud- a més de tot un conjunt de serveis -minihospital, edifici cultural, edificis de serveis, piscina coberta, polisportiu cobert, etc-, que precisa d'unes 40 hectàries de terreny pla i sense cotes aprop, amb una necessitat d'aigua de 36 tonnes/hora. Tindrà una cabuda de 950 reclusos, la qual cosa contradiu la Llei General Penitenciària (1979) i recomanacions del Consell d'Europa que xifren la cabuda màxima en 350.

La construcció d'aquesta ciutat presó a la vora de qualsevol poble mallorquí suposa un greu impacte i irreparable dany: impacte ambiental degut a l'elevat número d'hectàries en zona plana que necessita, a la torre de vigilància de 40 metres; impacte econòmic, destrucció de zones de conreus i influència sobre altres sectors; impacte social, degut a la possible instal·lació d'uns 600 funcionaris -amb les seves famílies- al mateix poble, que capgirarien la seva vida quotidiana i que aquest no podria assimilar, creant-se una situació de conflicte. Impacte social que no es produeix a una ciutat.

La ciutat presó tindrà molt més serveis que qualsevol poble de la part forana mallorquina, i això no és just.

La presó de Palma -ara en diuen Centre Penitenciari- té uns 625 reclusos, quan la seva cabuda és sols de 400. Possiblement ha quedat petita, però al mateix temps està saturada de presos preventius -en espera de judici-. S'ha de cercar una solució, que pot radicar en la ampliació de l'actual -hi ha terrenys suficients als seus voltants prevists d'us penitenciari al Pla General d'Ordenació Urbanística de Palma-, agilitzar els processos judicials, reformar penes i condemnes.

L'actual presó està a una zona de desenvolupament urbanístic per habitatges, la requalificació de zona de serveis penitenciaris a zona urbanitzable dispararia el valor econòmic dels terrenys. Ens trobam davant una nova operació especulativa? Què hi ha al capdavant del Pla directori?

Els experts en presons i juristes opinen que la presó és una escola de delinqüents i un destrossar a la persona que no ho és, que la macropresó sols es rentable econòmicament, que no va totalment encaminada a la reinserció del delinqüent i en detriment de l'atenció al reclus i que calen solucions més humanitzades i penes alternatives com: arrestament de cap de setmana, regim obert, pisos d'acollida, treballs útils a la comunitat i de reserçiment a les víctimes del delicte.

Es evident que la macropresó no és una necessitat social, que no és una solució. Però cal trobar una solució a l'augment de la delinqüència, realitzada per persones en seriores dificultats personals i socials, en una societat cada cop més competitiva i insolidària. Cal anar al bessó del problema d'evitar l'aparició de delinqüents: campanyes de prevenció, ajuts a famílies problemàtiques -amb membres presos-, de promoció sociolaboral de joves en dificultats, reinserció del reclus, reforma del codi penal -canvi cap a penes comunitàries-, agilitzar el procesos judicials -es a dir dotar a l'administració de justícia dels recursos que precisa-. La solució de la macropresó és la més fàcil i que permet més guanys econòmics, però està buida de contingut humà, buida i enfora del problema que preten solventar.

I és ben clar i evident, no volem la macropresó a Mallorca.

MEDITACION Mark Spits

TENGO UN SUEÑO

"Tengo el sueño de que un día mis cuatro hijos vivirán en una Nación donde no serán juzgados por el color de su piel, sino por su valor como personas.

Tengo un sueño hoy: Sueño que un día el estado de Alabama, cuyo gobernador se llena ahora la boca con palabras con intervención y anulación de derechos, se transformará en un lugar donde los niños y las niñas negros podrán estrechar sus manos con los niños y las hijas de los blancos, y caminarán juntos como hermanos y hermanas.

Tengo un sueño hoy: He soñado que un día, los valles ascenderán, las montañas y colinas se allanarán, lo agreste se tornará suave, lo torcido se enderezará y la gloria del Señor será revelada para que todos los hombres la contemplen unidos.

Esta es nuestra esperanza. Esta es la fe con que retorno al Sur, la fe con que seremos capaces de extraer de la montaña de la desesperación una roca de esperanza. Con ella sabremos transformar las desavenencias y discordias de nuestro país en una armoniosa sinfonía de hermandad. Es la fe que nos permitirá trabajar juntos, orar juntos, luchar juntos, ir a la cárcel juntos y luchar juntos por la libertad, con la certidumbre de que un día seremos libres.

Esto será el día que todos los hijos de Dios podrán cantar con nuevo significado: "Es a ti, mi país, dulce tierra de libertad, a quien canto, Tierra donde mis padres murieron, orgullo del peregrino, desde cada extremo de tus montañas deja que resuene la libertad".

(Reproducido con el amable permiso de George Allen et Unwin Ltd. de What Manner Of Man; a Biography of Martin Luther King, por L. Bennet)

JA FA 4 ANYS QUE FUNCIONA**PARLA JORDI FERRER PASTOR, EL SEU PRESIDENT**

El Club de la Tercera Edat d'Andratx es creà a finals del 1.988 i començà ja les seves activitats als inicis del 1.989. Du, per tant, ja 4 anys de funcionament. Compta en l'actualitat amb 365 socis.

Hem parlat amb el seu President, Jordi Ferrer Pastor, el qual, juntament amb el Vice-President, Ramón Sánchez Santa, porten quasi tota la tasca de l'organització.

- ¿Quina és la finalitat del Club de la Tercera Edat, o, dit d'una altra manera, per què es crea un Club així?

- El fins de l'Associació són el següents: Impulsar la promoció integral de les persones de la Tercera Edat y el seu accés a la Cultura.

Fomentar per tots els medis a l'abast la incorporació ala vida comunitària de tots els membres de forma activa.

Promocionar tota casta de manifestacions i activitats socio-culturals adients per a la Tercera Edat.

Collaborar amb les Entitats Culturals i Assistencials per a millorar les relacions socials de les persones d'aquesta edat.

Tercera Edat.

Aconseguir tots aquells beneficis i millores que altres Associacions hagin aconseguit per als seus afiliats o que es creguin de justícia. I qualsevol altra activitat que millori la situació de les persones de la Tercera Edat.

- ¿Què heu fet darrerament, quin podria esser el "balanç" d'aquest any?

- Idò, podem dir que el "balanç" és bastant positiu. En cooperació amb la Federació de Majors d'Edat de Balears s'ha aconseguit, a través de la Conselleria de Transports, la rebaixa en els transports

marítims i aeris amb la Península un 25% més de rebaixa endemés del de la insularitat.

Un Conveni amb la Fundació KOVACS, amb seu a la CREU ROJA, per a tots els malalts d'arteriosclerosi.

Preus raonables per a les nostres excursions per l'Illa.

Tramitacions, a través de INSERSO, per als beneficis socials dels nostres afiliats.

Endemés hem organitzat amb èxit cinc o sis excursions, i algunes "festes". Ara en tenim una de prevista pel 22 de **desembre**: Visita a la Porciúncula, dinar al Restaurant 3 Germanes, i assistir, a l'horabaixa, a la Celebració que hi haurà a la Seu amb el Bisbe i que organitza **Vida Creixent**.

- Bé, moltes coses i tot vos roda, sembla, o ¿teniu dificultats?

- Totes les dificultats que tenim per a fer tot el que voldríem i que seria de desitjar, provenen de la manca de Local adequat. El que tenim, al Bar de "Sa Teulera", és massa petit per cada dia, no hi poden anar totes les persones que ho desitjarien, i no podem fer altres activitats que es ferien.

Volem agrair a l'Ajuntament la col·laboració que ha tingut cedint-nos aquest local que fins ara tenim. I per altra part, volem agrair al Govern Autònic de Balears que, a través de la Conselleria de Sanitat i l'Ajuntament, procedeixen a la confecció del nou Local a S'Almudaina.

També volem fer extensiu el nostre

- Si teniu a la vista un Local Nou, deveu tenir també plans i projectes pel futur, no, ¿quins són?

Sí, esperam prest poder utilitzar S'Almudaina, que ara està en obres. Aquesta casa serà el Club de la Tercera Edat durant 20 anys, prorrogables.

Quan poguem comptar amb el Nou Local tenim molts de projectes. En primer lloc, fer-ne un autèntic Local Social, una Llar, on totes les persones de la Tercera Edat hi puguin anar, homes i dones, i poder tenir el seu entreteniment, endemés d'activitats formatives i informatives.

A curt plaç, si ho veim útil, està el projecte de muntar-hi un menjador econòmic i eficient, especialment per a les persones que es troben totes soles a l'hora de dinar. La cuina estaria també al mateix local.

I per a més endavant, si fos necessari i adient per al poble, hi ha el projecte de crear una RESIDÈNCIA. Però això ja és una paraula major, que s'ha de realitzar al moment oportú i ha de tenir eficàcia.

UNA VERA PROMOCIÓ DE LA DONA

El 21 de febrer de 1.992 es fundà a Andratx l'**Associació de Mestresses de Casa**, una força que ha arribat a quasi totes les dones actives del nostre poble i que, de llavors, ha estat present en quasi totes les manifestacions socials, culturals i populars de la Vila.

A punt ja d'acomplir-se el primer any de la seva creació i, aprofitant que ens trobam al mes de Nadal, hem volgut donar una relació exhaustiva del que són i el que fan. Per això hem tingut aquesta mena d'entrevista amb les principals responsables:

-**¿Qui sou les Mestresses de Casa?**

- Formam una associació oberta a totes les dones casades del poble. Ens constituïrem el febrer passat, i les principals responsables són: La Presidenta, Dª Joana Maria Salvà Pujol, la Vice-presidenta, Dª Antònia Toledo Ferrer, la Secretària, Dª Catalina Aleñar Juan, la Tresorera, Dª Jerònia Palmer Palmer, i 10 persones més que pertanyen a la Junta Directiva.

- **¿Quins són la finalitat i objectius de l'Associació?**

- Doncs, facilitar, promoure i organitzar qualsevol tipus d'activitat aviada a fomentar el desenvolupament personal i social de

la dona, en particular, i de la família, en general.

- **¿Ens podríeu donar un balanç del que heu fet aquest primer any?**

- Uij, moltes coses, massa i tot. Hem organitzat, entre sopars i berenars, cinc trobades. Participació a la Mostra **MANS DE DONA** a Ciutat, organitzada pel Consell Insular. Organització i participació en sis Conferències o Colloquis sobre diversos temes. Participació amb "stands", exposicions o carrosses a la Fira Agrícola i Ramadera, Festes de Sant Pere, Festes del

Carme al Port, Festes del 2 d'Agost, Inauguració de la Creu Roja. I, després de l'estiu, hem organitzat els Cursets, que s'estan realitzant, de: **Cuina, Balls regionals, Ball de Saló, Labors, Gimnàsia.**

- Idò sí, moltes coses heu fet, i, ¿dificultats, quines teniu?

- De moment, la única dificultat en que ens hem trobat ha estat i és encara, no dispòsar d'un local propi, suficientement gran i adient, per a donar cabuda a la nombrosa assistència que tenim a les activitats.

- ¿Quins projectes i plans pel futur teniu?

- De moment, creim que els que tenim en marxa ja ens basta. O sia, el nostre projecte és consolidar i continuar, que arribi a bon terme, el que tenim organitzat i promogut, i així anar desenvolupat l'acció social que en un principi ens proposàrem. I estar obertes a altres iniciatives o activitats que vagin sortint.

Començar és bo de fer. Continuar, a vegades no tant. I això és el que importa, consolidar l'Associació.

Restaurante Miramar

*port d'andraitx
Mallorca*

tel. 67 36 37

FIAT SERVICIO OFICIAL

MOTOR - AUTO CAÑELLAS, C. B.

RENT A CAR

Exposición:
Plaza España, 9
Tel. 67 10 90
ANDRAITX

Taller:
Ctra. del Port, 111
Tel. 67 23 89
PUERTO DE ANDRAITX

RESTAURANTE
PIZZERIA LA PIAZZETA

Especialidad en
PIZZAS
PASTAS
y CARNES

PTO. ANDRAITX — TEL: 67 27 00

TELE-CONTROL

ELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES

Gabriel Pujol Barceló

Mallorca Flores, 3 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

CANÇÓ DE NADAL: L'ESTRELLA DE L'AUBA

Música de M. TORTELL

Lletra de Marià Aguiló

L'es-tre-lla més pu-ra, po-ru-ga ja guai-ta; tre-
mo-la a-gra-do-sa de-llà la mun-ta-nyes. Ben
ha-ja l'es-tre-lla, l'es-tre-lla de l'au-ba! Ben
ha-ja l'es-tre-lla, l'es-tre-lla de l'au-ba! Ben
ha-ja l'es-tre-lla, l'es-tre-lla de l'au-ba, l'es-tre-lla de
l'au-ba!

Els galls que dormien
davall les porxades
¿què és lo que ara veuen,
que tant i tant canten?

Han vista l'estrella,
l'estrella de l'auba.

Les flors senyorívoles
de rou tot brufades,
l'embat les bressola,
els ulls xalests baden.

Han vista l'estrella,
l'estrella de l'auba.

Les boires se gronxen,
la lluna s'apaga;
piulant els aucells
estiren les ales,
perquè el sol envia
l'estrella de l'auga.

Cansats se condormen
malalts i malaltes,
i alegres somnien
visions d'esperança;
que els mals i la fosca
defugen de l'auga.

¿Per què en monestir
ventant les campanes,
ja crida a matines?

*
* DISSABTE DE NADAL *
* a les 11 del vespre *
*
* MISSA DE MATINES *
*
* Dia 5 de gener, horabaixa *
*
* GRAN CAVALCADA DELS REIS *
*

Estrella que et mostres
quan fugen les altres,
¿per què em deixondeixes
tasn de matinada?

En lletres que lluen
respon l'estel d'auga:

Amic, aprofita
la vida que passa;
de fosques nesquérem
la llum ens aguaita.
Del sol de la glòria
la vida n'és l'auga.

8 MESOS D'EXISTÈNCIA

279 SOCIS EN L'ACTUALITAT

La Delegació de la **CREU ROJA** començà el seu demble, al nostre poble, allà pel mes d'abril d'aquest any. De llavors han desenvolupat força activitat de la qual n'hem donat puntual relació. Però ara, aquest número, que sortirà com a final d'any, és un bon moment per fer-ne, com diríem, un espècie de "balanç". Per això hem parlat amb el seu Delegat, Gabriel Ensenyat Covas.

- **¿Com està constituïda la Creu Roja a Andratx?**

- És una Delegació de la Creu Roja Provincial. Duim ja uns 8 mesos funcionant, i es compon en l'actualitat de 279 socis, uns 70 voluntaris i la Directiva, formada per 12 membres.

- **¿Finalitat i objectius?**

- La finalitat de la Delegació de la Creu Roja a Andratx és prestar al poble tots els serveis que normalment fa la Creu Roja, tant a nivell provincial, nacional o mundial, o sia, serveis de tipus sanitari, assistència a urgències i necessitats extres per accident o malaltia, tenim l'**Ambulància**, serveis socials d'ajuda, aliments o altres, serveis a domicili com, per exemple, els tele-alarmes.

- **¿Podrieu fer un "balanç" de la vostra actuació aquests mesos?**

- El primer ha estat la mateixa constitució de la **Delegació** a Andratx, formació de l'actual Directiva i la recaptació de socis i creació del "voluntariat". Es féu un acte públic mesos enrera. I el més important: S'ha instal·lat un lloc de socorrisme en el P.A.C., servit per joves que fan el servei militar i atenen l'**AMBULÀNCIA**. Servici de 12 hores diàries, que han fet un mitjana de 17 assistències mensuals. Vull aprofitar per a dir que l'Ambulància ha costat

6 milions de pessetes, aportats per Banco de Bilbao-Vizcaya, Ajuntament d'Andratx i Empresa Constructora "Porto Fornells".

- **¿Quines dificultats heu trobat per a dur a terme la vostra activitat?**

- Les principals dificultats són qüestió de temps, ja que tot el que de moment ens hem proposat s'ha de fer a poc a poc. Preferim fer poques coses i lo més bé possible. Totes les persones que ens dedicam a n'aquesta activitat són voluntàries fan una altra feina que els absorbeix molt de temps abans...

- **¿Quins projectes teniu per al futur?**

- Cara al futur està poder aconseguir el màxim de joves d'Andratx que puguin fer aquí el Servei Militar servint a la Creu Roja. També està muntar el servici a domicili de "tele-alarmes" per a persones majors i necessitades; i collaburar amb totes les altres Entitats que hi hagi, que treballen pel profit i millorament del poble.

Volem també organitzar i orientar cap a unes feines concretes el "voluntariat" que tenim.

<div data-bbox="266 1149 611 1447" data-label="Complex-Block"> <p>RESTAURANTE</p> <p>LA GRITTA</p> <p>Aldes II - Cala Fornells Tel. 68 60 22 PAGUERA - CALVIÀ - MALLORCA</p> </div>	<p>IDEAL</p> <p>para celebrar Comidas de trabajo, Bodas, Comuniones</p> <p>Dos Salones con terraza sobre el mar</p> <p>Consulte Menús y precios Sin compromiso</p>
<p>CARPINTERIA</p> <p><i>Hnos. Cervantes</i> C.B.</p> <p>Muebles y Decoracion</p> <p>MOBILIARIO CARPINTERIA MENJISSERIA</p> <p>Isaac Peral: 71 Tel. 68 60 62 Andratx:</p>	<p>ELECTRO NAUTICA</p> <p>Reparación, Instalación y mantenimiento de todo tipo de equipos electrónicos y eléctricos en embarcaciones. MALLORCA</p>

SA COVA DE SA CAMPANA

El Grup Espeleològic d'Andratx organitzà, els passats 5 i 6 de desembre, una acampada a terres d'Escorca, amb la finalitat de realitzar una de les exploracions més desitjades pel membres del Club, la visita a "SA COVA DE SA CAMPANA".

Aquesta Cova no és de difícil lo-

La sortida d'Andratx es féu damunt les 10 hores del dissabte dia 5, entre temors degut a les condicions meteorològiques que anunciaven mal temps. Set persones del club, amb dos vehicles i abundant material tant d'acampada com propi d'espeleologia. Arribat a un lloc, baixant de **La Calobra**, on s'ha de deixar el cotxe i seguir a peu. És un poc abans d'arribar a les **Penyes del Cavall Bernat**, carregam el material a l'esquena i començam un lent caminar per un caminó molt empinat i escarpat, un petit troç de mitja escalada, que du d'una vertent de la muntanya a l'altra, la que ecaixona el **Torrent de Pareis**. Allà, després d'una petita davallada, ens acomodam a un petit pla, l'únic lloc que permet el muntatge de les tendes de campanya amb relativa comoditat.

Iniciam allà les operacions de muntatge del campament, repartint tasques, recollir llenya, muntar tendes, preparar el material...

calització i accés, (s'entén per gent que tengui un mínim nivell), i és una de les cavitats més emblemàtiques de l'Illa, ja que, a més a més de ser la més profunda (**317 metres**), és també la de major recorregut (**1.600 metres**). Hi ha que afegir també les dimensions grandioses de les sales i pous que la formen.

despleçar-nos a l'entrada de la Cova, que està a prop del Campament. Hi ha que dir que la mania de "batiar" que tenim els "espeleolegs" fa que a n'aquest lloc l'anomenem el "Gran Hotel".

Volem resaltar que aquest caminó es pot seguir bastant bé, degut a la quantitat de gent que visita aquesta Cova. A part de nosaltres, hi trobarem tres companys que sortien quan nosaltres entràvem, i l'endemà passaren prop del nostre campament altres quatre joves en direcció a la **cavitat**. Endemés trobarem devora la carretera un grup que també havia acampat i tenien intenció de visitar-la.

L'entrada de la Cova és de dimensions reduïdes en comparació a la magnitud de les sales principals. Va estar tancada fa temps per un reixat de ferro, que ara està espenyat.

A l'entrada ens distribuïm en grups ja que passar set persones al mateix temps hauria retardat l'exploració.

Hem de davallar per una corda uns 20 metres. Des del reclau de l'entrada ja tenim una visió espectacular del que ens espera en aquesta exploració. Hi ha una sala de tipus corredor amb unes dimensions aproximades de 50 metres per 20 metres, en pendent, i aquí hi trobam un avanç del que seria company inevitable en molts de llocs: **fang, humitat i més d'un bassot**. En moltes parts d'aquesta sala i sobretot al cap oposat a l'entrada hi ha vertaderes meravelles de l'activitat constructiva de la Cova: **estalactites i estalagmites, excèntriques, gours, colades, etc.** i una varietat de colors a les mateixes, des del blanc immaculat, passant pel gris, fins al negre brillant de la roca on la humitat surt al exterior.

d'uns 130 metres per 70 metres, on perdem inclús la noció d'orientació.

Hi ha indrets d'aquesta sala on l'altura és de 40 metres. Hi podíem haver-hi passat hores i hores, extasiats davant la varietat de formacions. Degut a l'ambient humit i a la poca llum de les llanternes l'espectacle era encara més irreal. A un racó d'aquesta sala, a una profunditat ja de 70 metres, la cavitat tornava agafar forma de galeria que es va jalonant en sales i hem d'agafar altre cop la corda per a despenjar-nos i poder seguir l'exploració. Està ple de fang i les pujades i devallades es fan difícils i les llenegades són inevitables.

Després d'aquesta galeria, d'uns 100 metres de llargària, ens trobam a una saleta, on aturam l'exploració. Estam a 120 metres de profunditat. Una curiositat, hi trobam aquí un "petit betlem" que algun grup d'espeleologia hi havia col·locat. Posava la "nota" natalenca a la cavitat.

Reponem forces i ens retrobam a l'exterior de la Cova. Era ja mitjanit. Aquella matinada, a la vora del foc de campament, ferem una bona xerrada.

REFLEXIONS

- Tornar-hi, per a fer diapositives i realitzar un "pase" on es pugui apreciar millor la magnitud.

- Intentar arribar per part dels membres del Club a la màxima profunditat d'aquesta cavitat.

A l'endemà queda el tornar, cansats però contents d'haver aprofitat un bon cap de setmana.

El Club d'Esplai "Garrafa" segueix amb la seva línia d'ocupar el temps lliure de nins i joves del nostre poble. Per això no escatima "sortides" fora de la nostra comarca per a conèixer altres llocs, altres itineraris, i passar-s'ho d'allò més bé.

Les dues darreres que ferem han estat sonades; una, per la caminada que ens pegàrem, i l'altra, per la durada.

EXCURSIÓ AL CASTELL D'ALARÓ

Fou la primera, excursió al Castell d'Alaró, el 7 de novembre, en la qual 82 joves, grans i petits, pujàrem fins a dalt, no tant per gaudir del Castell, catalogat per un dels més petits com a "castillo destrozado", com per gaudir del meravellós paisatge i la tranquil·litat del lloc, tan sols truncada per les correrries dels allots.

Els més ràpids invertiren tan sols hora i tres quarts per a pujar-hi, tot això perquè feren el camí "camp a través", o "a la gardanxa" com diuen els pagesos. Els altres, més pesats, i els més jovenells de 6 anys, trigaren entre dues hores i mitja. Però s'aconseguí el propòsit que es pretenia, arribar a dalt.

ACAMPADA AL PORT DE SÓLLER

La segona sortida fou del 5 al 7 de desembre, al Port de Sóller.

El dissabte dematí emprenguérem una meravellosa aventura. Sortida en autocar

fins a Palma. Pujàrem després al tren fins a Sóller i, més tard, travessàrem la Vall dels Tarongers en tramvia, fins al Port de Sóller.

Després vingué l'acomodació a les

dues grans habitacions que hi ha al Casal. Els 68 nins es repertiren en elles, començant així el que serien tres dies d'intensa activitat

En haver dinat, un "kinkama" pel parc de la Base Naval que teníem al costat per a descarregar energies, i, al capvespre, un "taller" i a preparar la Vetllada. Quan arriba l'hora de sopar tothom té gana.

Els monitors ens hem d'afanyar per a preparar-lo, sempre ajudats per Na Conxa, la nostra cuinera oficial.

Després del sopar, i netejades les taules, comença la Vetllada. Tots els nins hi posen llur bon humor, per ballar, cantar o fer qualque petit "sketch". A les dotze i mitja es toca retirada, però ells no ens deixen dormir fins a les dues i mitja toques.

Devers les cinc, són uns d'afora els que ens desperten. La "marxa" del dissabte, ja es sap, fa fer bajaneries, i uns goranencs ens han romput la vidriera de l'entrada amb una pedrada. Els nins no s'enteren.

A les vuit "diana". Tot són cares de son, però, després de berenar, partim cap a la Torre Picada, on hi restam fins entrada la migdiada. Tornats al Casal, jocs i dances i, després de sopar, altra volta Vetllada.

La Vetllada s'allarga fins tard, però, a poc a poc, les habitacions es van omplint. Només aguanten els més grans i els monitors.

Devers les dues, totes les habitacions eren un espectacle de "gent dormida". no es sent una mosca.

I el dilluns, a les vuit, altra "diana". Les cares cansades són més patents que el dia abans. El temps està gris. però no amenaça.

Després de berenar, tornam prendre el tramvia fins a Sóller i, d'allà, anam d'excursió fins a "La Capelleta", parescuda a l'Ermida de Son Orlandis.

Devers migdia tornam al poble. El tramvia passa ple i només poden pertir els més petits. Els més grans van de volta pel poble, esperant el pròxim, però passen plens i, amb això, el cel s'ha encapotat i descarrega una gropada de calbruix que ens deixa xops. El tramvia s'ha retardat i quan arribam el dinar ja està a punt.

Després, després..., cal preparar les motxilles, netejar el Casal i,, és el final.

A l'arribada a Andratx, els pares esperen i no paren de demanar "còm ha anat", però molts es queden sense resposta. Els nins arriben mig adormits.

Miquel Angel Marroig Toledo

Monitor

De totes les rondalles que fan referència al nostre poble, tal vegada, sigui aquesta, la més coneguda dins Mallorca; també és la que recull més elements de la rondallística popular i dels contes tradicionals de fades i princeses; i és, sens dubte, la més extensa. Per aquest motiu ens ha resultat impossible publicar-la sencera i en un sol número d'aquesta revista. Però, si teniu temps, no deixeu de llegir-la íntegrament, segur que passareu una estona molt entretinguda i no vos en penedireu.

RESUM: Això era i no era un pobre pescador d'Andratx, pererós i desenfeinat, que no tenia altre Déu més que es pescar. Malauradament, un dia de mar grossa, va intentar agafar un peixot tan gros com un bou, que era el rei de tota la mar; el qual, tot enfurismat, li va dir que si abans d'un any no li duia el primer que li sortiria a camí quan arribaria a ca-seva, se'l menjaria.

Ell li va prometre, pensant que, com sempre, la primera que li sortiria al pas seria la seva cusseta, però, justament, aquell dia, el seu fill Joanet s'avançà.

Tot empollestrit, no li va quedar altre remei que entregar-lo a aquell animalot, el qual, el se'n va dur, mar endins, dins una cova fosca, on, passat més d'una any i desobeint totes les recomanacions que li havien fetes, encén una candela i...

ES FII DES PESCADOR (fragments)

"Veü quatre passes lluny, una fadrineta com un sol de garrida, ajaguda a un llit de set matalassos, dormint com un peix dins l'aigo.

S'hi acosta per veure-la de prop: era s'allota més gentil i més ben taiada de totes ses parts des cos, que vos pogueu imaginar. Devia tenir uns devuit anys.

Ja la s'hi mirava arreu, En Juanet! Estava tot embadalit, tot empantanat; no sabia de quin món era..." (...)

(...) "Com més embabaiat hi estava, cop en sec compareix un gigant, fent uns crits a trons del cel. Pareixia que aquella cova s'havia d'abisar.

- Ah gran polissó! deia ell: no la m'has feta que no la m'haja pensada!... ¿I no digueres tu que no duies pedra foguera i esca? ¿Així em pagues es favor que te vaig fer de deixar-te anar a ca-teva? ... ¿Vol dir t'agrada aquesta fadrineta?... Ja ho crec!... No tens mal gust, per esser andritxol. Deixa fer: que te 'n'he de mostrar, de mirar allotos d'a prop!" (...)

Com a càstig, el gegant, deixà en Joanet abandonat a una muntanya sense res per menjar.

(...) "Tresca qui tresca, no trobava més que muntanya i garriga, sense cap arbre ni planta amb gens de fruita que fos bona de menjar.

Sent rall dins un remolí d'uiastres, s'hi acosta, i me troba un lleó, un ca llebrer, un falcó i una formiga, que tenien una euveia morta, i se gatinyaven a les totes, i ja se deien es nom des porc.

Per por de no esser-hi demés, ho donà a ses cames; però aquells l'havien reparat, i se posaren a cridar-lo: Germà! germà!

- Ara estic perdut! diu ell: m'han afinat, i encara seré jo qui pagaré la festa.

Se n'hi va, més retgirat que un poll, i ells, tot d'una li diuen:

- Germà, vos hem cridat perquè, pagant i agraint, mos faceu un favor.

- Digau quin, s'exclama ell, cobrant coratge.

- Idò veis: tenim aquesta euveia, i la mos hem de partir, i fa una bona estona que mos hi pegam, i per cap vent del món mos porem avenir, perquè es troç que un vol, s'altre també el vol. I vos hem cridat perquè vós amb tota consciència faceu ses parts, i digueu quina ha de tenir cada qual; i lo que vós faceu, des d'ara tots ho donam per ben fet.

En Juanet hi pensà un poc; se mirava s'euveia, los se mirava a ells, i a la fi diu:

- Vet aquí com trob que la vos heu de partir: es lleó, que prenga ses popes, que és lo més saborós, ell que és el rei de tots els animals; es ca llebrer que prenga ets ossos, ell que n'és afectat; es falcó que prenga sa moca, i la porà roegar bé, ell que no té dents; sa formiga que prenga es cap, i, en haver-lo desnossat, s'hi pot mudar i tindrà una casa de primera.

- Sí que la mos heu partida bé! clamaren tots quatre. Vaja per fet. Vaja per fet! Vós mateix feis-mos es quatre bocins.

En Juanet agafa s'euveia; amb so trinxet, així com pogué, li taia es cap, li treu sa moca, dessepara sa popa dets ossos, i aquells varen prendre cadascú lo seu, es més satisfets del món.

Aleshores es lleó s'arrabassa una cerra de sa pitera, i li diu:

- Jau aquesta cerra. En dir: "Val Déu i lleó", tornareu un lleó.

Es ca llebrer se taia una unglà d'un peu, i li diu:

- Jau aquesta unglà. En dir: "Val

Déu i ca llebrer", tornareu un ca llebrer.

Es falcó s'arrabassa sa ploma més llarga de ses ales, i li diu:

- Jau aquesta ploma. En dir: "Val Déu i falcó", tornareu un falcó.

Sa formiga s'escapça una banyeta i li diu:

- Jau aquest capet de banya. En dir: "Val Déu i formiga", tornareu una formiga.

- Escoltau, diu en Joanet: I en tornar lo que voltros sôu, ¿què ho he d'esser per sempre?

- Es temps que voldreu vós, contestaren tots quatre. En no voler esser-ho pus, no heu de fer més que dir: "Val Déu i homo", i tornareu homo, com si res fos estat.

- Bé me va, idò! s'exclamà en Joanet. Déu vos ho pag; i si m'heu de menester pus, digau-ho.

- No, germanet; podeu fer sa vostra via.

- Idò, a reveure i amb Déu siau!

- Lo mateix vos deim noltros, respongueren tots quatre." (...)

(...) "Camina caminaràs s'alçà de devora es seus peus una llebre; ell diu totd'una: "Val Déu i ca llebrer! A l'acte torna un ca llebrer, i nyi-nyep darrera ella. Al punt la té, l'escorxa, fa foc, la torra, i per endins; i ben bona que va esser.

Ja no patí fam pus, perquè, en veure caça, tornava falcó o ca llebrer, l'aglapia, i aviat havia fet es val-Déu".

CONTINUARÀ...

En el proper mes de gener veurem com en Joanet empra els poders que li han atorgat el lleó, el ca llebrer, el falcó i la formiga per deslliurar aquella alloteta que havia trobat dins la cova de les mans del gegant.

A cura de Bartomeu Rosselló
i Castell

Publicada amb autorització de l'Editorial Moll.

Mn. Antoni Mª Alcover: Rondaies Mallorquines. Tom II, p.p. 58 a 84.

CAMPAÑA DEL JUGUETE

(La promou Caritas d'Andratx)

Todos los niños son iguales: Ricos y pobres

Este año, esta NAVIDAD

Ningún niño sin juguetes

Pueden entregarse en: La Escuela, La Parroquia, Casa Enseñat, Papereria Ensenyat

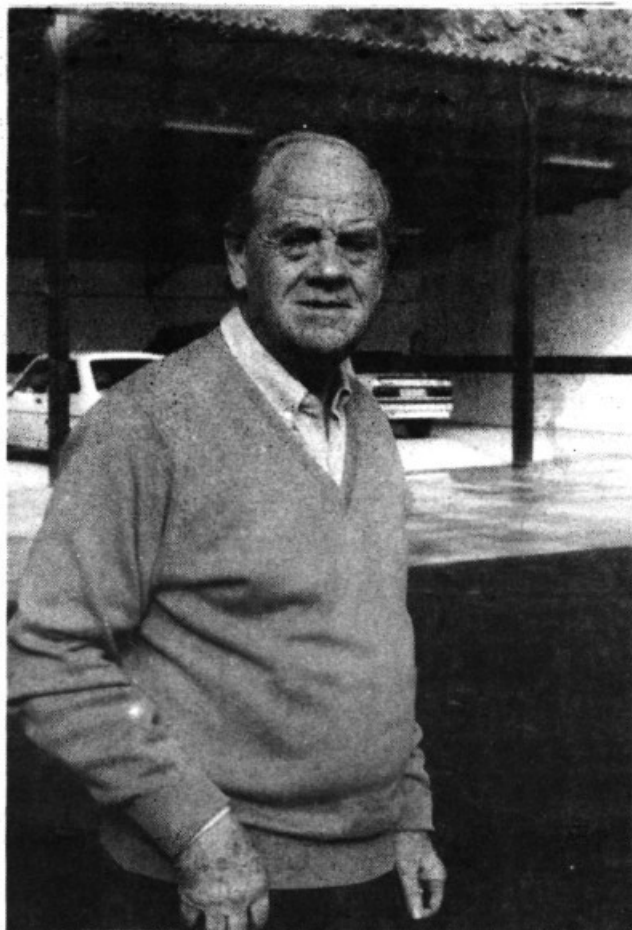
EL CLUB DE VELA DEL PORT D'ANDRATX

En Andratx, se halla uno de los puertos más afortunados del Mediterráneo. Dispone de todos los elementos necesarios para hacer felices a los amantes del mar; su situación geográfica es ideal; su paisaje y sus aguas son de una belleza especial; su benigna climatología permite navegar con seguridad durante casi toda la primavera y todo el verano; su gastronomía y sus ancestrales tradiciones son garantía última de unos días placenteros.

Apoyándose en esta generosa base, el Club de Vela del Puerto de Andratx asumió, al inaugurar sus instalaciones en 1.968, un agradable desafío: facilitar el disfrute de la navegación recreativa, ofreciendo un servicio a la altura de nuestro marco natural.

Dos motivos nos han guiado en esta empresa. Por una parte, el deseo de estimular la vocación marinera de nuestros asociados, amantes por igual de las emociones del mar y de la calidad de vida terrenal. Por otra, la voluntad de atender a los numerosísimos navegantes que, cada año, recalán en nuestras aguas.

Ambos objetivos han marcado ininterrumpidamente el rumbo del Club. Hoy en día, después de completar las tres primeras fases que nos han llevado hasta los 475 amarres, nuestros servicios están perfectamente consolidados. Disfrutan de ellos más de seiscientos socios, entre los que se cuenta una importante colonia de ciudadanos procedentes de distintos países

europeos, y también los usuarios temporales que a bordo de 5.000 embarcaciones, aproximadamente, nos visitan cada año.

A las ventajas de uso del puerto hemos añadido recientemente unas completas instalaciones de marina seca, con capacidad para resolver cualquier problema de mantenimiento de las embarcaciones.

El Club, con el esfuerzo de los socios, siempre ha pretendido y seguirá pretendiendo ser un elemento positivo e integrador, no sólo de nuestro Puerto sino de todo el Término Municipal, y colaborador de todas las actividades deportivas y culturales que en el mismo se desarrollan. Nuestras aportaciones a Entidades Culturales y Deportivas así lo avalan.

Mateo Tomás Trías

NOTICIAS DEL CLUB DE BASKET ANDRAITX

Resultados del mes de noviembre

3ª División	Andraitx	75	Sa Pobla	56
	A.Grimalt	79	Andraitx	61
	Andraitx	94	Campos	51
	Andraitx	66	Buñola	55
Juveniles Femeninos	Andraitx	53	Gesa Alcudia	24
	J. Mariana	50	Andraitx	38
	Andraitx	40	Santanyí	33
	Bons Aires	65	Andraitx	22
Cadetes	Andraitx	116	Sta. María	40
	Andraitx	57	Sa Pobla	33
	I. Bahía	34	Andraitx	59
Infantiles	L. Vives	31	Andraitx	38
Alevines	C. Calviá	3	Andraitx	78
Benjamines	Escolapias	19	Andraitx	53

El equipo de 3ª sólo ha perdido un partido en el campo del líder de Felanitx, manteniendo la tercera posición. Las chicas han ganado sus encuentros en casa y han perdido los de fuera; mantienen una posición intermedia. Los cadetes se mantienen líderes imbatidos y en solitario, destacando la victoria en I. Bahía, que también iba imbatido. Los infantiles, alevines y benjamines solventaron sus primeros partidos con victorias.

Que siga la racha, chavales.

C.B.A.

3ª División

C.B.Andraitx

1992-93

esports - esports - esports - esports - esports - esports - esports - esports

FUTBOL: EL C. D. ANDRAITX SIGUE SIN ENMENDAR SU RUMBO

Al ambiente frío en que dejamos al equipo en nuestro pasado comentario nada lo ha calentado en su andadura, en esta actual temporada; creo que se ha enfriado más, y la luz de emergencia empieza a lanzar breves e intermitentes destellos de peligro.

Nada hacía presagiar las medidas y acontecimientos que a lo largo del mes se han sucedido. La marcha del entrenador, Raul Cobo, nadie se la puede explicar, ya que me consta que la directiva no le había impuesto queja alguna, la afición no había demostrado su descontento con la marcha del equipo. Por ello, no se puede llegar a comprender por qué tomó la decisión de dejar el equipo, a no ser que fuera que perdiera la ilusión por entrenar, o, quizás, porque, si ya a principios de temporada había habido sus dudas sobre si renovarían, por igual motivo ahora, al darse cuenta de cuales eran las posibilidades reales del equipo, ha optado por hacer mutis por el foro y dejar al equipo en la estacada, opción ésta muy censurable, si es verdad, como se dice, que había percibido sus emolumentos hasta la mitad de lo establecido y faltaban todavía seis jornadas para terminar la primera vuelta.

Pero, a rey muerto, rey puesto, y la Junta Directiva que no anda muy boyante en el aspecto económico, y de ello pienso hablar en un futuro, toma la decisión de que el entrenador del equipo juvenil, Tino Prieto, tome la dirección de la primera plantilla, ya que con ello se conseguirá seguir

con su línea de austeridad, ya que ir ahora en busca de otro entrenador haría trastabillar la endeble economía.

Los resultados todavía hoy no se han notado. Derrota en Lluchmayor y dos irricos empates en cas, frente al Virgen de Lluc y Felanitx, si bien el pasado domingo las cosas ya no pintaron tan negras como el día del equipo palmesano. Pero hoy surge otra novedad y es que, quizás, Prieto no pueda seguir en el cargo, ya que al parecer le faltan algunas asignaturas para aprobar, asignaturas de las cuales se examinó hace meses, pero que hoy, meses después, los resultados de tales exámenes no aparecen por el colegio de entrenadores, tanto si fueron positivos como negativos. Simplemente, no hay constancia de que se hubieran realizado, cuando fueron ocho los alumnos que sí los efectuaron. Secretos de la burocracia.

Pero, mientras se arregla dicho berengenal, el equipo del C. D. Andraitx ha entrado en barrera y ya figura con dos negativos. Cierto que todavía no hay peligro, y se puede salir en cualquier momento del bache actual, pero, optar a puestos de vanguardia se me antoja muy difícil. Quizás no sea todo tan desalentador, ya que el domingo, en el equipo inicial, figuraban siete jugadores andraitxoles, y esto también tiene su mérito, y loable por parte de muchos aficionados, que anteponen dicha creencia de todos los jugadores locales a unos posibles mejores resultados.

De aquí al final de la primera vuelta el Andraitx debe visitar el Santanyí y recibir

al Binissalem, para luego iniciar la segunda, recibiendo al Alcudia e ir alterreno del Xilvar. No es descabellado pensar que en estos cuatro encuentros se puede enmendar la marcha del equipo y, como soñar cuesta poco, soñamos.

El equipo de III Regional tampoco acaba de enmendar su rumbo. Cuida ahora de su preparación Antonio Cuenca, y tampoco es descabellado pensar que el equipo tiene que resurgir, mientras no cunda el desánimo entre los componentes de su plantilla. El equipo tiene que optar a puestos más altos dentro de su clasificación.

Los juveniles también han tenido cambio de preparador. Ahora es Andrés Fuster quien ha tomado el relevo. Es otro entrenador joven y con ambiciones, aunque poco ducho en la categoría. Esperemos que su trabajo se vea en un futuro, ya que plantilla tiene, no en vano hay algunos jugadores que son seguidos por clubs de categoría nacional.

Ahora opta todavía a los puestos intermedios clasificatorios, pero no es descabellado pensar que la misma será prontamente mejorada.

Los cadetes también empiezan a escalar posiciones. Ya cuentan con dos victorias e igual número de empates. Ahora hay que refrendar lo realizado y empezar a borrar negativos, que son cuatro los que acumula.

El equipo infantil también está en buena senda. Cuatro jornadas sin perder y, como no, el ánimo es mayor cara a afrontar compromisos que se avecinan. Lo dicho anterior-

mente: ahí la plantilla no estaba a la altura de lo esperado y ahora esperemos que refrenden dicho pronóstico

Pero, si para muchos el panorama se despeja, para los benjamines del CIM éste se enturbia. Se gana fuera lo que luego se regala en casa. Si bien las opciones a conseguir una de las tres primeras plazas no están todavía en peligro, si se sigue regalando tanto, quizás, al final, éstas se pierdan por completo. No dudamos que este bache se superará.

Los del fútbol 7 ya gana fuera y ello es noticia. En Santa María ganaron por 2-4. Ahora, también ahí hay que seguir perseverando, ya que, amén de las victorias que siempre alegran, hay que ir formando al futuro jugador. Esta es la principal meta.

A través de estas líneas hacemos votos por el pronto y total restablecimiento del Presidente, Jaime Covas, quien hace un mes sufrió un accidente laboral, y del cual se viene reponiendo

Ante las fechas que se avecinan, la redacción deportiva de N'ALÍ quiere hacer llegar los mejores votos de superación para todos los que formamos la gran familia deportiva andritxola.

MOLTS D'ANYS!

Jofre

RESTAURANTE

Es Píeral

 CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
 TEL. 67 30 12

TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

 C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
 07150 ANDRAITX

materiales construcción

SNACK - BAR

GALICIA

**ESPECIALIDAD
 EN MARISCOS
 Y PULPO A LA GALLEGA**

TAPAS VARIADAS

 Isaac Perol, 37
 Tel. 67 27 05

 Puerto de Andraitx
 (Mallorca)

CAFETERIA SNACK - BAR

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA
AUTOS MORAGUES
RENT A CAR

 C/. España, 7
 Toll. 67 20 09

PTQ. ANDRAITX

(MALLORCA)

RECORDS D'AHIR

A dalt, una foto dels primers temps
del C.D. Andraitx. Devia esser l'any 1957.

Abaix, una de la plaça Pou,
ja deu tenir més de 80 anys.

ANDRAITX (MALLORCA)

Plaça de Pou

Ferragut